

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z zażalenia J.W.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lipca 2025 r., sygn. akt I NSP 235/25,
w przedmiocie odrzucenia skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania
sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Łodzi w sprawie o sygn. akt I As 27/25,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych 19 września 2025 roku,

odrzuca zażalenie

AP

UZASADNIENIE

Pismem z 28 maja 2025 r. J.W. (dalej: Skarżący) wniósł skargę
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. I As 27/25.

Postanowieniem z 15 lipca 2025 r., sygn. akt I NSP 235/25 Sąd Najwyższy
odrzucił przedmiotową skargę, z uwagi na jej niedopuszczalność.

Pismem z 11 sierpnia 2025 r., uzupełnionym drugim pismem z 15 sierpnia
2025 r. Skarżący złożył zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lipca
2025 r., sygn. akt I NSP 235/25. W treści środka zaskarżenia Skarżący zawarł
wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia, stwierdzenie przewlekłości
postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. akt I As 27/25
i bezczynności Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie o sygn. akt II C 2856/24,

przyznanie kwoty w wysokości 20 000 zł, przekazanie sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Łodzi do innego sądu równorzędnego spoza obszaru Sądu Apelacyjnego w Łodzi, wezwanie skarżącego do uiszczenia opłaty od niniejszego zażalenia, wezwanie skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, rozparzenie niniejszego zażalenia oraz skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w składzie trzech sędziów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lipca 2025 r. w przedmiocie odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. akt I As 27/25 nie przysługuje zażalenie. Zażalenie takie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu, bez jego merytorycznego rozpoznania.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, należy uznać, że zażalenie nie ma prawnego oparcia a w konsekwencji jest niedopuszczalne. Praktyka w tym zakresie jest ustabilizowana od dziesięcioleci.

Z tych względów zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c.

[AP]

[r.g.]

